

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Данас браћо и сестре велики празник Благовести, почетак спасења рода људскога. Сама реч „блавест“, радосна вест, нова вест, добра вест, садржи у себи сав смисао Хришћанскога учења и Хришћанске Цркве. До Благовести које је Свети Архангел Гаврило, донео Светој Богородици, род људски се налазио у тами и у сенци смрти. Смрт је царовала над човеком, над родом људским, од Адама па до ових Благовести, до доласка Господа Христа у свет. У то време није било радосне вести за људе, јер се све завршавало са смрћу и она је све покривала. Тако да је ово прва, добра, радосна и блага вест. Блага вест, радосна вест, вест која доноси радост и весеље.

А која је то вест која је тада донета на земљу? Које је небо послало на земљу преко Архангела Гаврила? То је вест о испуњењу првога обећања Божијега Адаму још у Рају, да ће послати Спаситеља света који ће сатрти главу змије и спасити човека од греха, смрти и ђавола. То је та вест коју је објавио Архангел Гаврило, да ће Света Дјева Богородица родити сина Божијега и наденути му име Исус. А Исус значи Спаситељ. То је онај који ће спасити род људски, као што је обећано још првом човеку у Рају. Заиста то је прва радосна вест, после изгнанства Адама из Раја.

И та вест је прво јављена Светој Дјеви Богородици, која је била изабрана од Бога и припремљена својим животом, безпорочним и безгрешним у храму Јерусалимском где се одгајила, да ће она бити та која ће родити Спаситеља света. За њу је та вест била необична и она пита Архангела Гаврила: „Како ће то бити кад ја не знам за мужа“? И онда Свети Архангел јој објашњава да ће Дух Свети осенити њену божанску утробу, и да ће оно што се зачне у њој бити Свето, и назваће се Син Божији. И зато она је прихватајући ту поруку са неба, са смирењем њој својственим рекла у име своје и у име свих нас људи: „Ево слушкиње Господње, нека ми буде по речи Господњој, нека буде по речи Божијој“. И од тада она је била избрани сасуд, који је донела роду људскоме Спаситеља света, и

родила Господа Христа.

Знамо историју и живот Господа Христа из Јеванђеља, кроз празнике толике године, сав Његов живот је преточен у многе празнике, тако да нам није непознато. Као што нам није непознат ни крај Његов овде на земљи, Његово страдање, Његово распеће на Голготи и Његово славно Васкрсење. Све је то било уграђено у ову једну, добру и радосну вест а то је да је Он дошао ради нас људи, и ради нашега спасења. Света Богородица која се удостојила те велике части од Бога, да буде изабрана да буде мајка Сина Божијега, Спаситеља света, она се потпуно предала вољи Божијој и у време ових Благовести када је чула вест од Архангела Гаврила, али и касније у своме животу.

Када је Јосиф посумњао у њу, она се није правдала, није доказивала, није објашњавала јер је све препуштала Богу и Божијој вољи. И када је бегала са младенцем Господом Христом у Египат и када је Господ био разапет на крсту, она је све то трпељиво примала, подносила и слагала у срце своје. Речи које су говорили и пастири у Витлејемској пећини шта су чули од Ангела, и мудраци који су дошли да се поклоне и све што се дешавало са њеним Сином, она је то примала као од Бога и слагала у срце своје. Зато је она заштитница рода људскога. Она је посредница између нас људи и њенога Божанскога Сина. Она је часнија од Херувима и славнија од Серафима. Она се узнела изнад свих небеских сила и она је са десне стране Сина свога. И она се моли за нас а ми се молимо њој. У свакој невољи, у свакој муци, у свакој тешкоћи овде на земљи, ми припадамо Светој Богородици молитвом: „Пресвета Богородице спаси нас“. А она као милостива и чедољубива мајка, која нас све штити својим омофором, она прима наше молитве, придружује њима своје молитве и износи их пред Сина свога.

Тако да је Света Богородица најчешће име после Господа Бога које се помиње, и најсветије биће после Бога које се поштује у Цркви Божијој. Зато је у њену част подигнуто највише храмова широм

земаљске кугле, најлепших и највећих храмова посвећени су Светој Богородици. У њену част испеване су најлепше химне, који је језик људски умео да искаже и то је преточено у богослужења, у предивне стихире, у тропаре у каноне. Јер све те песме у њену част изражавају у ствари нашу молитву њој, али и нашу благодарност за оно што је она учинила за нас, што нам је пре свега родила Господа Христа, а онда и остало што нас она заступа и штити пред Сином њеним. И најлепше иконе које је љуска рука икада насликала, изображавају њен мајчински лик са младенцем Господом Христом у њеном наручју. Тако да је човек на тај начин покушао да се одужи Светој Богородици, за сва њена добротинства, за преславна чудеса, које је учинила и чини до дана данашњег. Јер многи који прибегавају њој, добијају и утеху, добијају исцељење у болестима, у невољама и тако ми у ствари славимо и прослављамо Пресвету Богородицу, певајући јој често: „Чесњејшују Херувим и славњејшују без сравненија Серафим“. Часнија од Херувима и славнина неупоредиво од Серафима! Њу која је Бога реч без семено родила, њу величамо и славимо и њој се молимо!

Нека би Господ услишио наше данашње молитве, нека би молитвама Свете Богородице примио и нас, молитава њених ради и светих угодника Божијих који су Богу угодили, да се и ми удостојимо те части да се нађемо у Царству Сина њенога Господа Христа, да тамо наследимо живот вечни који нам је Господ припремио и даровао и да тамо са свима Светима славимо њу Пресвету Богородицу, са њеним Божанским Сином, Господом Христом, са Оцем и Духом Светим, кроза све векове и сву вечност. Амин!